Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter:	Andersen, H. C.
Titel:	Udrag fra Vinden fortæller om Valdemar Daae og hans Døttre
Citation:	Andersen, H. C.: ”H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal”, i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 110. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeventyr03val-shoot-idm140098737195648/facsimile.pdf (tilgået 16. april 2024)
Anvendt udgave:	H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

Det var en haard Dag, en stiv Stund at holde sig i, men Sindet var haardt, Nakken var stiv.

Intet havde de i Eie uden Klæderne paa Kroppen; jo det alchymistiske Glas, som nyligt var kjøbt og fyldt med det Spild, som var skrabet op fra Gulvet; Skatten, der lovede, men ikke holdt. *Valdemar Daae* gjemte det inde paa sit Bryst, tog saa sin Kjep i Haanden, og den eengang rige Herre gik med sine tre Døttre ud fra *Borreby* Gaard. Jeg blæste koldt paa hans hede Kinder, jeg klappede hans graa Skjæg og hans lange, hvide Haar, jeg sang, som jeg kunde det: hu- u- ud! fare hen! fare [14] hen! – Det var Enden paa den rige Herlighed.

Ide og *Anna Dorthea* gik hver ved hans Side; *Johanne* vendte sig i Porten, hvad skulde det til, Lykken vilde dog ikke vende sig. Hun saae paa Murens røde Steen fra Marsk *Stigs* Borg, tænkte hun paa hans Døttre:

»»Den ældste tog den yngste ved Hand,
Og de fore vide om Verden!««

tænkte hun paa den Sang; – her vare de tre, – Faderen var med! – De gik hen af Veien, hvor de havde kjørt i Karreet, de gik Stoddergang med Faderen, til *Smidstrup* Mark, til det klinede Huus, der var leiet for ti Mark aarlig, det nye Herresæde med tomme Vægge og tomme Kar. Krager og Alliker fløi henover dem og skrege, som i Spot: »»fra Reden! fra Reden! frá! frá!«« som Fuglene skreg det i *Borreby* Skov, da Træerne bleve fældede.

Hr. *Daae* og hans Døttre fornam det vel! jeg blæste dem om Ørerne, det var ikke værd at høre derpaa.

Saa drog de ind i det klinede Huus paa *Smidstrup* Mark, – og jeg foer afsted over Mose og Mark, gjennem nøgne Hække og afpillede Skove, til aabne Vande, andre Lande, – hu- u- ud! fare hen! fare hen! og det i alle Aaringer!«

Hvor gik det *Valdemar Daae*, hvor gik det hans Døttre? [15] Vinden fortæller:

---

4 nyligt] nylig A^2, nyligt C, nylig B. 14 Hun saae . . . paa hans Døttre: . . . Verden!] Hun saae *[lakune]* røde Steen fra Marskstigs Borg, tænkte *[lakune]* vel paa Visen om hans Døttre! *tilføjelse i* k, *uden citat;* Hun saae . . . hans Døttre: Den ældste tog den yngste ved Hand, saa vandrede de ud til fremmed Land! *overklæbning i* k; Hun saae . . . hans Døttre: »»Den ældste tog den yngste ved Hand, Saa vandrede de ind i fremmet Land!« r. 19 af] ad A^2. 22 med] ventede med k, med r. 24 skrøg] skrege C. 27 værd] værdt C.